

ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

Τιμάται γρ. άργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ'. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 8 Δεκεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—Οί γάμοι τής Σοφίας Παλαιολόγου.—Αί ρωσικά Μεγαλοπόλεις.—Ποικίλα.—Οί Ρώδοι έν 'Αδία.—(Καμίλλου Φλαμαριώνος) 'Αδερφα όνειρα (διήγημα).—'Ο Πλάτης Προγόνων (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μέγας τή αληθεία τυγχάνει ό θρίαμβος τής γερμανικής πολιτικής έν τή συνομολόγησιν τών έμπορικών συνθηκών μετά τών συμμάχων και τών λοιπών κρατών, ό αποροφήσας τήν προσοχήν του τε έμπορικού και πολιτικού έν Εύρώπη κόσμου καθ' άπασαν τήν έβδομάδα, και ουδείς λόγος εξαρκείει εις τήν κατάδειξιν τής του πράγματος σπουδαιότητας, καθ' ήν μάλιστα ώραν ή Γερμανία έφάνη περιαγομένη εις δευτέραν όλως μοίραν μετά τήν έν Κρονστάδη και Πετρούπολει έπελθούσαν συνανδέλφωσιν τών δύο ισχυροτέρων τής Εύρώπης έθνών, τής Γαλλίας και Ρωσίας. 'Ο γερμανός αρχιγραμματεύς του μακρού αυτού άρχόμενος λόγου, μετήλθε γλώσσαν, ουδεμίαν απολείπουσαν αμφιβολίαν περ ά τών κυρίων προθέσεων τής κυβερνήσεως του αυτοκράτορος Γουλιέλμου έν τώ ζητήματι του άντικαταστήσαι διά τής έμπορικής ύπεροχής τήν πολιτικήν, ήτις διά του Βίσμαρκ μέν επαγιώθη, άλλ' ήδη όχρε' άπιοῦσα συνεπεία τής στρεβλής προς τήν γείτονα Ρωσίαν πολιτείας. 'Ο κ. Καπρίβης ύπαινισσόμενος ότι ή Γερμανία πλείονα εισάγει τών όσα εξαγει και ότι ή διαφορά εισαγωγής και εξαγωγής άνέρχεται εις 800,000,000 μάρκων ύπέδειξεν ότι, του πράγματος τούτου εξακολουθούντος, ου μόνον έπισπεύδεται ή καταστροφή τής βιομηχανίας και δεινούται ή τών έργων κατάστασις, άλλά και αυτό τό κράτος μεγάλως ζημιούται και βλάπτεται. Και ήδη, προσέθηκεν, ότε Γαλλία και Ρωσία σπονδάς προς άλλήλας έποιήσαντο, ή τής Γερμανίας απομόνωσις έν τώ έμπορικώ ζητήματι συνεπάγεται τήν τών όλων πάλην κατά τών όλων, και μάλιστα επί τή παρατηρουμένη τάσει έν τοις εύρωπαϊκοις κράτεσι του ξευρεϊν ισχυρούς έναντίον άλλήλων συνασπισμούς. Έκ τών λόγων τούτων του γερμανού αρχιγραμματεως

σαφέστατα τεκμηριούται ότι τό άνακτοβούλιον του Βερολίνου, προβαίνον εις τήν συνομολόγησιν τών μετά τών συμμάχων και λοιπών κρατών έμπορικών συνθηκών, απέδλεπεν ουχι τόσο έν τό άλλοιῶσαι τό άπό του 1879 και ίδια άπό του 1881 έπικρατοῦν έν Εύρώπη έμπορικόν καθεστώς, όσον εις τό απομονῶσαι τήν μεγάλην έν τή Δύσει δημοκρατίαν και τήν ταύτης φίλην Ρωσίαν και πειθαναγκάσαι εις ευμενεστέραν προς τήν αυτοκρατορίαν τών Χοχεντσόλερν πολιτείαν. Δικαίως άρα παρατηρήθη ότι ή Γερμανία, τας έμπορικας συνάπτουσα συνθήκας, αποβλέπει εις τό προπαρασκευάσαι τή Γαλλία τό έμπορικόν αυτής Σεδάν, όν τρόπον ή Ρωσία, διά τής στενής μετά τής Ρωσίας συνεννοήσεως επί του πατρος του νυν αυτοκράτορος και επί του προκατόχου του κ. Γίερς, πρίγκιπος Γορτσακώφ, προπαρασκεύασε τό πολιτικόν Σεδάν και επί τών έρειπίων τής εκεί ταφείσης δευτέρας ναπολεοντείου αυτοκρατορίας άνήγειρε τήν αυτοκρατορίαν τών Χοχεντσόλερν. Τήν ιδέαν ταύτην πάσαι ύπεστήριξαν αι έν Γαλλία και Ρωσία εφημερίδες, αϊτινες διά πειστικωτάτων παραδειγμάτων και δι' άκαταμαχήτων έπιχειρημάτων διετράνωσαν τας συνεπείας τής 24/6 δεκεμβρίου, τής μελλούσης να καταλάβη σπουδαιοτάτην έν τή ιστορία τών έμπορικών συνθηκών σελίδα. Μόνοι όμως οι έν Γαλλία πολέμιοι του ύπουργείου Φρεσινέ παρεϊδον τό σπουδαϊόν του πράγματος και, άντι του σκεφθῆναι περ τών ληπτέων μέτρων προς πρόληψιν τών δεινών συνεπειών του μετ' ου πολυ άρχόμενου έμπορικού πολέμου, τήν μείζονα προσοχήν αυτών συνεκέντρωσαν περ τό εκκλησιαστικόν ζήτημα, περ τό ζήτημα του χωρισμού Έκκλησίας και Πολιτείας, ζήτημα συνεπαγόμενον τήν διατάραξιν τών επικρατουσών νυν σχέσεων κλήρου και λαου, τήν διάσπασιν τών δεσμών τής εκκλησιαστικής και τής κοσμικής εξουσίας, οιοι καθωρίσθησαν διά του Κογκορδάτου επ' αγαθῃ τής θρησκευτικής ειρήνης, ής ή διατάραξις προκαλεϊ πολλούς τοις κινδύνους και ίδια έν ταίς αποκέντροις επαρχίαις, όπου ό άπλους λαός διά του κλήρου μάλλον ή διά τών οργάνων τής δημοσίας χαλιναγωγείται εξουσίας. Οι του ύπουργείου Φρεσινέ πολέμιοι ουδενός σχεδόν εφέισθησαν μέσου όπως περιαγάγωσιν αυτό εις δυσχερή θέσιν, και έντεϋθεν αι ταραχώδεις και άνήσυχοι τής Βουλής συνεδρίαί, αϊτινες πράγματι παρεμφερείς τυγχάνουσι προς τας γενομένας προ τριετίας ακριβώς, ότε τό ζήτημα του Βίλσων-Καφαρέλ προύκάλεσε τας θορυβωδεστάτας σκηνάς, τας επί διηνυίαν ολόκληρον συγκρατησάσας τήν προσοχήν τής τε έν